

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. I. A quo Episcopo ordinari debeat qui in vna Dioecesi habet beneficium,
in alia natus est, & in alia commoratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- cunq. catholico Antistite ordinari possunt.
- 17 An quo ordinari debent Novitij. Novitij ad sacros ordines quando promoueri possint; ibidem.
- 18 An Abbas regularis Novitij suis possit ordines conferre.
- 19 Ad ordines ius suscipiendos sufficit beneficium etiam tenue.
- 20 Ratione patrimonij praecise nullus acquirit forum.
- 21 Habens plura beneficia in diversis Diocesisibus, ab uno quoque illarum Antistite promoueri potest.
- 22 Quid si in una Diocesi haberet beneficium residentiam requiriens, & in alia beneficium simplex.
- 23 An ad hoc sufficiat sola collatio beneficij sine possessione, vel pensione super beneficio.
- 24 An Episcopus possit ordines conferre familiari suo non subditio.
- 25 Quid dicendum de famulis familiarium Episcopi.
- 26 Quid de magistro actorum.
- 27 Et quid de familiaribus Papae, vel Cardinalium, & Episcoporum in Curi residentium.
- 28 Triennium, quo debent familiares cum Episcopo conmoriari, debet esse continuum, & quomodo id intelligatur.
- 29 An ad hunc effectum sufficiat quod triennium incaperit, antequam effeat Episcopus.
- 30 An si Episcopus ordinet familiarem suum ad minores ordines, debeat illi conferre beneficium.
- 31 An familiaris remittit suspensus ab ordinis exequitione, si Episcopus ei statim beneficium
- non conferat.
- 32 An si Episcopus suo familiare conferat beneficium, possit illi omnes conferre non expectatio triennio.
- 33 An Episcopus possit familiarem suum ordinare ad titulum patrimonij, vel pensionis, & aut tunc teneatur illi conferre beneficium.

C A P. I.

Quis censeatur proprius Episcopus quoad ordines suscipiendos.

S. I.

A qua Episcopo ordinari debet qui in una Diocesi habet beneficium, in alia natus est, & in alia commoratur.

REPOSI^TUM. Esp. hoc esse repositum in electione ipsius ordinandi, quia cum tribus hisce modis quoad ordines suscipiendos efficiatur subditus Episcopi tam originis, quam domicilij, & beneficij, ideo ab alterutro, quem maluerit, potest ordinari, sive litteras dimissorias accipere capcum nullus de Tempore ordin. in 6. Rota dec. 6. p. 4. Diuersorum electo semel uno Episcopo sine domicilij, sive beneficij, vel originis, non potest Clericus pro recipiendis alijs ordinibus ad alios Episcopos accedere; quia variatio in ordinibus, quemadmodum in beneficialibus prohibetur. Ricc. in Prax for eccles. par. 1. resol. 275.

275. Unde si quis primò ad subdiaconatum ab episcopo originis ad titulum beneficij, vel patrimonij ordinatus fuerit sine licentia illius episcopi non posset ab alio Episcopo ratione domicilij alibi contracti promoueri ad Diaconatum, & presbyteratum: qui autem factus est subditis Episcopis originis, qui ordinavit. *Queruntur in verendo veritate tertium Piaees in Prax. Episc. p. 1. cap. 1. n. 40. Barbos de off. & poti. Episc. par. 2. alk. 4 num. 4.* Bonacini de sacram. disp. 8. q. viii. pun. 4. n. 20. cui quidem sententia fauere videtur Concilium Tridentinum ff. 23 de ref. cap. 16. ibi, quod si locum inconsulto Episcopo deseruerit, eis sacramenta exercitum interdicatur; hoc tamen non procedere quoad ordines minores, sed tantum quoad sacros dicit Barbos. *loc. cit. n. 41.*

4 Notandum est autem primò, quod originarius, sive oriundus non solù dicitur a nativitate propria, ut in l. 1. ff. ad Municip. sed etiam a paterna, ut in Assumptio. f. 1. ff. odictit. dummodò filius sit legitimus iuxta locum legitime obi. gloss. ff. de stat. hom. & idèo poterit quis ordinariab. Episcopo loci, seu Diocesis, vbi ipse, vel eius pater natus est. *Nu. cons. 19 de Tempor. ordin. & alij plures, quo cumulari. 8 Barbos obi supra par. 2. alleg. 4. n. 20. & seq. quod Doctores intelligunt,* dummodò pater tempore conceptionis, & nativitatis filii domicilium aliò non transtulerit relata. Civitate, vel loco originis: quia tunc filius non potest dici originarius, vel naturalis loci iam prius

deserti à Patre. *Cas. de Griff. dec. 15. de Probat. Balb. dec. 22. Rubin. dec. 67.* & alij, quos refert, & sequitur Ricci in Prax. for. eccl. p. 1. resol. 269. & in collect. decis. 1583. vbi etiam notat, quod tunc dicitur deserta Civitas, si ciuis habitat extra Civitatem, vel locum: contrarium tamē declarauit Sac. Cong. Concilij die 16. Decemb. 1599. & 12. Augusti 1628. & 7. Aprilis 1629. scilicet, quod quis ordinari potest ab Episcopo originis paternae, tamē si pater tempore nativitatis illius filii ad aliam Diocesim iam transtulerat domicilium, vt referte Dian. p. 4. tr. 4. ref. 148.

Queres 1. vbi ordinandi sint infantes expositi? Resp. quod cum istorum ignorentur parentes, & locus originis propria, ordinari debent ab Episcopo eius loci, vbi nati sunt, vel expositi ad noi. per Bart. in l. 1. num. 21. ff. ad municip. Barbos id. par. 2. alleg. 4. num. 17. ubi alios refert.

Quares 2. quo Episcopo promoueri debent filii illegitimi, vel vulgo quæstiti? Resp. quod ab Episcopo loci matrem originis, vel vbi ipsi nati sunt, ordinari debent. *ut ex. l. 1. ff. ad municip. & decim. leg. ff. de stat. hom. dicit Barbos. d. alleg. 4. num. 15.*

Quares 3. quid dicendum sit de ijs, qui in aliquo loco fortuito siue in peragratione nascuntur? Resp. quod in tali casu non sunt promouendi ab Episcopo, eius loci, vbi nati sunt, quia non inspiciunt quod per accidens est, vt d. Henr. & Vasil. apud Bonacini. d. disp. 8. q. viii. pun. 4. n. 13. sed ordinari.

ri debent ab Episcopo loci paternaz originis. filius C. de municip. lib. 10. Barbos. d. par. 2. alleg. 4. n. 18. & 19 vbi idem dicit de eo, qui in nati natus fuit: quod intellige, si filii sint legitimi, nam illegitimi ordinandi sunt in tali casu ab Episcopo loci maternae originis, quia isti matri originem sequuntur, ut in d. I. cum legitima ff. de stat. hom.

9 Quæres 4. an promoueri quis possit ad ordines in loco, vbi baptizatus est, licet ibi natus non sit? Resp. affirmatiue, quia sicut per manum missionem quis sortitur forū, & dicitur nasci, ita per baptismū Bart. in l. ciues nu. 4. C. de Incol. lib. 10. Barbos. d. alleg. 4. num. 3. Piasec. vbi supran. 9. & alijs.

10 Notandum 2. quod ad effectum suscipiendi ordines attenditur vel domicilium proprium filii, quod potest constituere vbi cunque ipse voluerit, ut in d. placet & l. non utique ff. ad municip. vel domicilium Patris l. filios C. de municip. lib. 10. modo filius sit legitimus, quia illegitimus, vel virgo quæstus matris domicilium sequitur iuxta tex. in d. I. cum legitima ff. de stat. hom. si vero desit pars domiciliū maternum erit sequendum Piasec. in Prax. Epise. par. 1. cap. 1. nu. 9. Vulp. in Prax. iudic. 7. n. 24. Barbos. d. alleg. 4. num. 16.

11 Potest autem constitui domicilium etiam momento temporis, si quis habeat animū perpetuū manendi in aliquo loco. Nam. conf. 2. de Tempor. ordin. Vulp. d. capit. 7. num. 29. Barbos. vbt. supra p. 2. alleg. 4. num. 24. sed in tali casu non solum requiritur expressa, talis ani-

mi declaratio medio iuramento, sed etiam aliquod signum assumptionis domicilij, puta si emerit domum glf. in l. 2. C. de Incol. lib. 10. & ita decisum referit Ricc. in Prax. for. eccl. par. 1. ref. 274. non tamen sufficit sola emptio domus, nisi concurrat etiam animus perpetuū manendi. Libertas & sola domus ff. ad municip. Sylva. in ver. domicilium n. 1. Pi. sec. in Prax. Episcop. par. 1. cap. 1. n. 9.

12 Si vero de animo dubitetur, recurrendum est ad conjecturas, quarum præcipua ea est, si quis eū tota familia omnia bona sua, vel maiorem partem transtulerit l. ciues vbi DD. C. de Incol. lib. 10. vel si assidua probetur habitatio non miaori spatio de cem annorum, quia tunc presumitur animus perpetuū manendi. Vulp. d. cap. 7. nu. 25. Piasec. par. 1. cap. 1. num. 9. & alijs 13 communiter: nisi adsit aliquid in dictum in contrarium, ut accidit in scholaribus, & famulis, qui ad tempus in loco commorari consueverint l. 2. vbi Bart. & alijs C. de Incol. lib. 10. si tamen finito studio aut servitio in eodem loco per decennium, & ultra scholares, vel famuli commorati fuerint, tunc censeretur eos magis habere animum domicilium contrahendi, quam seruandi, vel studendi, ut dicunt Doctores, quos refert, & sequitur Barbos. loca cit. par. 2. alleg. 4. numero 29.

14 Si vobis quis habeat in duabus locis domicilium, & æqualiter se colloget in vitro que iuxta capitulum 2. de sepult. in 6. I. Labo, & l. assumptio ff. ad mortu. ab alterutro Episco-

- scopo poterit tunc ordinari: quia ratione utriusque domicilij utriusque Episcopo sit subditus, ut probat Ricc. in Prax. for. eccl. par. 1. resol. 275. & alij. secus si huiusmodi domicilia non essent & que principalius contra dicta, quia tunc principalius semper est attendendum. Menoch. conf. 398. n. 23. Ludovic. decis. Perus. 85. nu. 5. quos refert Barbos. loco cit. alleg. 4. n. 39.
- 15 Regulares vero ordinari debent ab Episcopo loci, in quo situm est monasterium, etiam si non habeant animum ibi perpetuū manendi ex decreto Sav. Cong. quod refert Pia sec. d. par. 1. cap. 1. n. 14. Quarrant. in ver. ordo vers. quantum versus Barbos. d. alleg. 4. n. 6 t. vbi etiam dicit, quod si Regulares degant in monasterijs sitis, in loco nullius Diæcessis, ordinari debent ab Episcopo viciniori.
- 16 Verum ab hac obligatione excipiuntur Patres societatis Iesu, quibus Gregorius X I.I.I. indulxit, ut a quocunque catholico Antistite ordinari possint ad quousquis ordines etiam maiores, ut in eius constitutione, quæ incip. Pium, & utile, relata per Pia sec. in Prax. Episc. par. 1. cap. 1. n. 48.
- 17 Nouitij quoque ordinandi sunt ab Episcopo, in cuius diæcesi situm est monasterium, vbi morantur tempore nouitiatus, etiam si alibi nati sint ang. cap. cum nullus S. religijs de Tempor. ord. in 6. Vulp. in Prax. iudic. c. 7. n. 9. & alij. quos refert, & sequitur Ricc. in Prax. for. eccl. par. 4. resol. 258. vbi dicit, quod etiam ad Episcopum spectat litteras dimissorias nouitijs con-
- cedere. Quod intellige quoad ordines minores, nam ante emissam professionem ad sacros promoueri non possunt, nisi forte habeant titulum beneficij, vel patrimonij sufficientis ad viatum iuxta formam Concilij Tridentini sess. 2. 1. de ref. c. 2. ut instituit Pius V. in eius constitutione incipien. Romanus Pontifex quam refert Quaranta in ver. ordo secunda constitutio, vide Ricc. loco cit. d. resol. 258.
- 18 Vnde Abbatem regularē nonni-
tijs suis minores ordines non posse conferre resoluit Vulp. in Prax.
Iudic. c. 7. n. 9. Ricc. in Prax. ut supradicar. 4. resol. 587. Henrig. in sum. lib. 10. cap. 23. § 3. in commen. lit. G. Fr. Emman. quest. regul. to. 3. q. 23. ar. 2 in fin. S. iyr. de cœf. lib. 4. c. 13. n. 5. Nald. in sum. ver. nouitius n. 9. & alij. quos refert & sequitur Barbos. de offic. & pot. Episc. d. par. 2. all. 3. n. 8. & all. 4. n. 63. & all. 7. nu. 33. quia nouitij non subdantur irrevocabiliter Abbatii, cum ad libitum possint ad seculum redire: ex quo infert Vulp. & Ricc. locis citat. Abbatem ordinatam nouitios incurrire poenas contentas in Cone. Trid. sess. 13. de ref. cap. 10.
- 19 Notandum 3. quod ad ordines suscipiendos sufficit beneficium, etiam tenue, siue sit simple x, siue residentiam requires: quia tex. in d. cap. cum nullus, non explicat valorem, neque qualitatem beneficij Bonac. de sar. disp. 8. q. vn. pun. 4. n. 14. Vulp. in Prax. Iudic. c. 7. num. 27. Garc. de Benj. par. 2. cap. 4. num. 8. & alij. apud Dian. par. 4. tr. 4. resol. 51. vbi addit, hoc procedere, etiam si beneficium sit tenuissimum

sum, & non reddat nisi duos au-
teos, vel circa dummodò huius-
modi beneficio patrimonium suf-
ficiens ad victimum adiungatur iux-
ta dispositionem Concilij Tridenti-
ni. *eff. 2 r. de ref. cap. 2.* quicquid in
contrarium dicant alij DD. nam si
beneficium duorum ducatorum
est sufficiens, ut quis gaudeat pri-
uilegio fori, ut resolut. *Sac. Cong.*
apud Dian. loco cit. quare non erit
sufficiens, ut quis tamquam subdi-
tus ad ordines promoueat?

20 Amplia etiam patrimonium existeret in alia Diocesis, quia ad Episcopum beneficij adhuc spectabit ordinatio: nam ratione patri- monij præcisè nullus acquirit for- rum, nec sit subditus Episcopi loci, in quo existit Barbus. de offic. & pot. Epist. par. 2. all. 4. num. 58. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resol. 271. & 272.

21 Vnde si quis haberet plura be- neficia in diuersis Diocesibus, ab uno quoque illarum Antistite promoueri posset Anch. in d. cap. cū nullus num. 4. Garde Benef. par. 2. cap. 4. num. 3. & alij, quos refert, & sequitur Barbus. loco cit. d. all. 4. num. 51. Ricc. in Prax. par. 2. resol. 49. vbi etiam dicit, quod uterque Episcopus potest dispensare super illegitimitate, & intersticis.

22 Censeo tamen, quod si in una Diocesi quis haberet beneficium residentiam requirens, & in alia beneficium simplex, præferendus esset Episcopus beneficij residentiam requirentis, cum in tali casu concurrat & ratio beneficij, & ratio domicilij ad trad. per Bar- bus. & alios DD. in cap. 1. de Treug-

& pac. Clericus enim obtinens be- neficium cum residētia habet do- micilium, & est ciuis illius Diece- sis, in qua tale beneficium sitū est Syl. in ver. domic. n. 1. Bart. in l. 1. num. 13 ff. ad municip. Pias. in Prax. Epist. par. 1. cap. 1. nu. 9. vers. & co ista.

23 Non tamen sufficeret ad ordi- nes suscipiendos sola collatio be- neficij sine possessione, neque pen- sio super beneficium Ricc. in Prax. par. 1. resol. 272. Barbus. par. 2. all. 4. n. 55. & 157. ubi cit. Vgulin. Marchin. Campan. Garde. & alios.

S. II.

An Episcopus possit ordines con- ferre familiari suo non subdito. si aliquis ob- ieq. da in de b. in callo. z. 155.

*24 R Esp. affirmat. dumodò per triennium secum fuerit com- moratus, & beneficium quacunq. fraude cessante statim re ipsa illi conferat Concilij Tridentini. *eff. 23. de ref. cap. 9.* quo casu posse Episcopum eidem litteras dimissorias conce- dere, dicit Barbus. d. p. 2. all. 5. nu. 16. Hoc tamen Doctores commu- niter intelligunt de Episcopo or- dinario, & Diocesim habente, nam Episcopo titulari id expresse prohibetur ab eodem Concilio in eff. 14. de ref. cap. 2.*

25 Quæres t. an famili familiari Episcopi gaudeat priuilegio Tri- dentini d. cap. 9. affirmat. re- spondet Sanch. in opusc. to. 1. lib. 7. cap. 1. dub. 20. num. 24 quem refert, & sequitur Dian. p. 4. tr. 4. ref. 145. Barbus. d. par. 2. all. 5. nu. 6. dummo- dò